

LEV

1.

de lucht
is blauw
zeer zeer blauw
en ik sta
op het rode plein
voor mij ligt – het kremlin
roodomwald het bleke kremlin
met aan de poort de wacht
de sentinel
van hieruit zie ik hem staan
ik kijk
en adem
ik loop op de poort af
de wacht
de sentinel
ik
knik
hij knikt
loop ongehinderd binnen
de wacht voorbij

het is maart
de lucht is blauw

vladimir ilyich is in vergadering
stel u maar op in de grote zaal
hij vraagt zich te verontschuldigen
hoe laat is het? tien uur
u heeft zeker nog tot twaalf

een lange tafel
met daarop het materiaal
de etherfoon (het instrument)
(mijn uitvinding)
ik stel nu alles op
antennes
kabels

luidspreker
twee hoge frequentie-oscillatoren
zoals in een radio
de een op 3000 cycli afgesteld
de ander op 2000
dat maakt
dat 1000 overblijft en dat is
hoorbaar – kijk – ze lopen
samen

als mijn hand nu
dichterkomt
beïnvloed ik
de cycli van de beide buizen
hun toon vervormt
en zo
speel ik muziek

en twaalf uur en alles klaar

en dan komt hij

stapt de zaal binnen
vladimir ilyich stapt de zaal binnen
met een gevolg
een gevolg van wel vijftien kameraden
van de savjetski armee
grijpt mijn handen vast
excuseert zich voor het wachten
vladimir ilyich lenin excuseert zich
voor het lange wachten
slaat op mijn schouder
lacht
bekijkt de opstelling op tafel
wat voor toverij
hebt gij mij meegebracht?

ik toon de etherfoon
de termenvox
en zend de stralen uit
ik demonstreer:
wie in de straling komt
verstoort het veld
elektromagnetisch veld
de toon weerklinkt
ik speel muziek
termen lev sergeyevich
speelt simpelweg muziek
roept lenin uit
op een kleine voltmeter!
applaus voor het elektrisch wonder

voorsprong door techniek
(voorsprong op amerika!)

ik neem nu lenins handen
en leid ze naar de etherfoon
zijn handen in mijn handen
en iedereen kijkt toe – houdt
adem in
de wacht paraat
wat gebeurt hier wat
gaat hier gebeuren
maar lenin lacht en
eerst weerklinkt zacht zoemen
dan speel ik (met zijn handen)
glynka's leeuwerik – een
russisch lied

ik leid nu
lenins handen op en neer
van ver tot dichterbij het
toestel
en lenin lacht
ik voel zijn toon en los
zijn handen laat hem spelen
speel maar meester speel
het leeuwerikje zingt
en vliegt de grote zaal door
iedereen kijkt toe
de adem in

het is maart 1922
nog nooit
was de lucht zo blauw

en in het roodomwalde kremlin
speelt vladimir ilyich lenin
glynka's leeuwerik

op mijn
kleine etherfoon

2.

ik sta
op de voorplecht
van een schip dat aanmeert
de majestic
in mijn zak mijn visum
temporary visit –

to demonstrate inventions
 rond mij
 reporters fotografen
 ik draag een pelsen kraagje
 in mijn nek
 de haartjes
 spelen in de wind en
 strelen langs mijn wangen
 op de kaai staan mensen
 honderd
 duizend
 misschien nog meer
 in mijn hand hou ik de
 telex die mij 35.000 dollar
 biedt voor een enkel
 optreden
 voor ik de steiger afloop
 toon ik de telex
 lees hem voor en
 scheur hem voor de mensen
 termen lev sergeyevich
 komt uit het land van het volk
 en speelt voor het volk van het land
 amerika
 zonder dat hij wordt betaald!

leve het volk! leve het proletariaat!
 morgen te zien in carnegie hall!
 muziek uit de ether! de professor
 die zijn instrument bespeelt
 zonder het aan te raken!
 revolutie! revelatie!
 hij plukt muziek als wolken
 uit de lucht!

3.

ik loop de steiger af
 en tussen al de mensen
 zie ik een vrouw met zwarte
 haren
 het lijkt alsof
 ze oplicht uit de massa
 ze zendt stralen uit
 bespeelt mij
 ik een espenblad
 word nu voortgeduwd
 gedreven door de journalisten
professor theremin
ontvangen als een vorst

ik kijk om en ze is weg

de dag erna op het concert
zie ik haar weer
in het publiek haar zwarte
haar
haar bleke teint
haar hals haar ogen
steenkoolzwarte ogen

ik speel de zwaan voor haar
saint-saens en glück
speel
glynka's leeuwerik
zij weet het niet
wat als ik haar niet
meer zie?
ik daal de trappen
van de hel af
om haar ziel te winnen

ik strek mijn hand beveel
de ether klanken dansen
rond haar hoofd

haar zwarte haar haar
bleke teint haar hals
haar steenkoolzwarte ogen

bij het applaus loop ik de
scene af
naar het publiek
ik spied de rijen af op zoek
naar – ze is al weg
loop op de uitgang toe
vestiaire ook al niet
de straat op
wagens rijden af en aan
ik zie haar niet
nergens nergens
nergens meer

aan de loge staat ze
wacht mij op

haar zwarte haar haar
bleke teint haar hals
haar steenkoolzwarte ogen

ik begrijp het niet
wat

doet u hier
 ik heb mijn vragen zegt ze
 u speelt altijd maar glissando
 op uw instrument
 die zeemzoeterige tonen
 dat interesseert mij niet
 als ge ook staccato
 op de termenvox kunt spelen
 dan wil ik het leren

we staan daar
 ongemakkelijk
 naar mekaar te kijken

lavinia
 zegt ze en steekt
 haar broze handje naar me uit

ik speel viool
 maar mijn botten
 zijn zwak
 mijn rechterarm doet
 pijn als ik de boog beweeg
 misschien kan uw instrument –

ik geef geen les aan amateurs
 zeg ik
 wie op de termenvox wil spelen
 moet kunnen rekenen op een scherp gehoor
 hij moet de noten
 vinden in de lucht
 zonder
 referentiekader zoals gij
 op uw viool

ik draai me van haar af en
 loop de loge in
 kuthaar kuthals steenkoolzwarte –

ze druipt af
 terwijl ik mijn jaquet uittrek
 hoor ik op de scene
 tonen van de termenvox – een vocalise
 van rachmaninov
 perfect gespeeld

ik kijk op

geen scherp gehoor
 zegt ze
 een absoluut gehoor

haar zwarte haar haar
 bleke teint haar hals
 haar steenkoolzwarte ogen

4.

te ontwikkelen ideeën:

*een signaal voor de autobatterij
 een signaal voor motorolie-tekort
 radio-ontvangers voor de politie
 een draadloos intercity typmasjien
 etherische suspensie / onzichtbare brug (waarbij het elektromagnetisch
 spanningsveld krachtig genoeg is om erover te lopen / rijden / enz.)
 metaal- en wapendetector
 elektromagnetisch inbraakalarm
 draadloze afluisterapparatuur
 stemmenfilter voor het afzonderlijk beluisteren van stemmen in een grote
 menigte
 terpsitone (elektronisch muziek- & dansinstrument)
 elektronische cello
 elektrische spiegel
 automatisch rhythmicon
 photo-elektrisch opname- en weergave apparaat
 illumovox
 elektrisch oog
 draadloze microfoon
 automatische besturing
 elektronische grenspostobservatie
 afstandvisiebeeldbuis (incl. zender en ontvanger)
 elektromagnetische deuropener
 invriestechneik voor het conserveren en wederopwekken van lijken
 techniek voor het voorkomen van corrosie
 spoorwegsignalisatie
 elektrisch muziekensemble
 machine om klanken te vertragen zonder de toonhoogte te beïnvloeden
 spectrograph
 brandalarm
 hoogtemeter voor vliegtuigen*

patenten tijdig aanvragen

een man komt naar mij toe
 heeft mijn optreden gezien
 in carnegie hall

uw instrument zendt
 stralen uit

vraagt hij

als ik te dicht kom
begint het dan te zoemen?
ja zeg ik
zo eenvoudig
zoudt ge het kunnen stellen

dan ben ik misschien geïnteresseerd
zegt hij
ik vertegenwoordig het
ministerie van justitie
voor onze
strafinstelling op alcatraz
zoeken wij een passend
beveiligingssysteem
uw instrument lijkt
mits enige wijzigingen
een interessante optie:
een bandiet
wil ontsnappen
nadert
het electromagnetische hek
en het alarm gaat af

kan u dat uitwerken?

wanneer moet het klaar zijn?

5.

op het soiree van
het russisch consulaat
zie ik mijn lavinia weer

ze staat daar in
haar avondjurk en
zoals ze van haar oester
slurpt
heeft ze iets ondeugends
ze ziet mij ook
en zegt professor
moet u ook proberen
we slurpen samen
harmonie van klanken
lachen
dansen
drinken ook

er is veel volk

uitgeweken russen
componisten
schrijvers
zakenlui

ze stelt mij voor als
leon theremin
niet als termen lev
sergeyevich

6.

ik vraag haar
mij te trouwen
ze zegt ja

lief lijf lavinia lief

een rus neemt me
bij de arm en duwt mij
een kleine ruimte in
u hebt de alcatraz-bestelling
al aanvaard?
vraagt hij
ik zeg ja
hoe weet u dat?
goed zegt hij
zeer goed
ik zou willen dat ge mij
daarover rapporteert
de vordering der werken
de structuur van het gebouw
de dagindeling daar
verzamel alle informatie
die uw land
van nut kan zijn

maar eerst: drinken nu!

7.

ik zit in
een verlopen café
op 5th avenue
twee heren
in grijze jassen
geven me telkens meer en
meer te drinken
maar drinken over-

duidelijk nooit mee

vodka vodka

ik rapporteer hen over
alcatraz
amerikaanse beveiligingstechnieken
collega-wetenschappers
in new york
ik wil hier weg uit
dit gezelschap

de week erop
eet ik thuis een halve
kilo boter
mijn maag
keert om en ik begin
opnieuw

boter eten
slikken tot het lukt

elke dinsdag eet ik nu
zo een halve kilo
en het went
in het café op 5th avenue
blijven ze schenken
maar ik
word niet dronken meer
en zeker niet
loslippig

vertel hen enkel wat
ik wil

8.

ik schuim de feestjes af
lavinia aan mijn zij
geef concerten
houd soirées
spreek prominenten
bij hun voornaam aan

jimmy johnny robert
franklin winston theodore
ted edgar willy sterling
joseph george george
lloyd william vicenzo
lucie clara

ik werf fondsen
vergaar informatie
investeer

ik open een studio voor
muziek en wetenschap
schrijf studenten in
geef les
werf assistenten aan
ontwikkel nieuwe apparaten
breng ze in productie

ik richt de theremin
corporatie van amerika op

spreek prominenten bij
hun voornaam aan

jimmy johnny robert
franklin winston theodore
ted edgar willy sterling
joseph george george
lloyd william vicenzo
herbert nelson leonard
jedediah reginald
lucie clara dorothy
anna lindsey shirley
helen kathleen (zeer
prominent) jane lana
ava greta lucille roxy

ik werf fondsen
vergaar informatie
investeer

ik open een studio voor
muziek en wetenschap
schrijf studenten in
geef les
bedrieg lavinia af en toe
werf assistenten aan
ontwikkel nieuwe apparaten
breng ze in productie

ik richt de theremin
corporatie van amerika op

ik werf fondsen
vergaar informatie
investeer

het is 1929
en wall street crasht

9.

de man van
het ministerie van justitie
uw systeem werkt
niet zegt hij
of toch niet bij zeer warm weer
als de lucht zindert
in de zon
het magnetisch veld
wordt dan verstoord

ik zal ernaar kijken
zeg ik

niet meer nodig zegt hij dan
zoals contractueel bepaald
vragen wij u uw installatie
op alcatraz te ontmantelen
en te verwijderen

onze investering zal van
uw firma worden
teruggevorderd met
een bijkomende
schadeloosstelling van
zoveel en zoveel dollar

dat geld dat heb ik niet
zeg ik

wij verwachten daarbij
van uwentwege nochtans
geen moeilijkheden
professor termen lev sergeyevich

termen lev sergeyevich

zegt hij (niet leon theremin)
hij verdwijnt

in mijn zak mijn visum
temporary visit –
to demonstrate inventions

temporary visit
3 maanden als toerist

maar tien jaar
zijn verstreken
gerekte tijd geleende tijd
verrekte tijd

moet hier weg

moet hier weg
moet-hier-weg

10.

het is dinsdag
ik eet mijn boter
en begeef me naar
5th avenue

de twee heren wachten
in hun grijze jassen
ik moet hier weg
zeg ik
ik heb geen tijd meer te verliezen
ik verzuip hier
in de schulden
moet deze week nog
terug naar moskou toe

uw echtgenote kan niet mee
dat moet ge beseffen

lavinia twee vodka

zorg dat ge klaar staat
zeggen ze – maar
zeg aan niemand iets
ook aan lavinia niet

11.

voor de dag van mijn vertrek
heb ik een
tas met mijn papieren
klaargezet
notities
en patenten
ik stop ze weg

verberg ze goed
niemand die iets weet

lavinia
staat naast mij
als de mannen
in hun grijze jassen
komen

ze schrikt en grijpt mij
vast wil mij niet
lossen wat doen die
mannen hier? wat
moeten ze van ons?

ik weet het niet
lieg ik
ik weet het
niet (maar voel dan
hoe mijn kop nu grijs
en hard wordt van
de lafheid en de leugens
een stenen kop hij
kraakt)

buiten regent het
we kijken elkaar aan
lavinia is bang
dat kan ik zien

mijn stenen kop

de mannen nemen mij
dan bij de arm

moet mee
blijf hier
probeer me niet
te volgen
zeg ik haar
probeer me niet
te schrijven (voor uw
eigen veiligheid)

ze staat daar dan en ziet
hoe wij verdwijnen
ze denkt dat ik gekidnapt word
en niets ter wereld doe
ik nog – om haar mee
te nemen of ter wille
van de liefde hier te

blijven

laf daal ik de
trappen af

12.

ik sta
op de boeg van
de stary bolshevik
het regent steeds
en heel mijn lijf
vangt hier de wind
de tocht

ik zie hoe
achter mij
de stad wegtrekt
het land
lavinia

haar zwarte haar haar
bleke teint haar hals
haar steenkoolzwarte ogen

de diesel stinkt hier
en doortrekt mijn
kleren

vier weken onderweg
naar moskou toe

13.

enkel bleke mensen
op de straat

iedereen kijkt weg
staart voor zich uit
niemand die hier opkijkt
als ik van de steiger loop

als ik thuiskom
zijn de luiken dicht
ik bel

ik klop
 hardnekkig
 op de deur
 maar niemand
 die er opendoet

moeder vader
 roep ik
 ik ben het
 lev sergeyevich

ze zijn al twee jaar dood
 zegt een buurman
 die ik nooit eerder zag

ik knik
 kom zegt hij
 en loodst me
 in het lege huis naar binnen

14.

nacht
 moskouse nacht
 (en stalin wacht)
 ik word van mijn bed gelicht
 ik vraag waarom en
 heb ik iets gedaan misschien?
 geen woord wat is de klacht
 nog steeds geen woord
 waar neemt ge mij dan mee naartoe
 zwijgen – rijden mij naar butyrka
 naar butyrka
 naar butyrka

ik sta daar naakt en uitgekleeft
 mijn kleren worden streng doorzocht
 van zoom tot zoom
 veters
 sluiting
 knopen ook
 alles wordt eraf gehaald
 broek en hemd hou ik van armoe
 met de handen bij elkaar
 begrijp niet wat ze zeggen
 artikel 58 politiek gevangenen
 contra-revo-lutio-nair
 een vijand van het volk
 dan een cel in

daarin
 100 man zo crimineel als ik
 hun handen aan de broek
 er is geen plaats
 het is er koud
 en stinken doen ze allemaal

ik moet de cel weer uit
 termen lev sergeyevich
 de cel uit en de gang door
 in mijn rug de wacht
 elektrisch groen
 het vale licht
 de koude nacht
 en elk gezicht lijkt hier wel dood
 geen ramen ook geen lucht
 geen leven
 in mijn rug het wapen
 van de wacht
 ik stap de gang door
 en denk – nog even
 en dan ben ik dood
 op het voorplein opgesteld
 de blinddoek om
 de stem die volgt
 termen lev sergeyevich
 ik veroordeel u
 en dan het schot
 of nee wacht – wie weet
 speciaal voor mij de stoel
 geen stroom nog voor muziek
 maar alleen voor het bezweren
 van de contrarevolutie
 voorsprong door techniek
 het elektrisch wapen
 leve de vooruitgang
 leve ook de wetenschap

ze duwen mij een kamer in
 wat deedt gij in amerika
 enkel wat de staat mij vroeg
 een slag
 wat deedt gij in amerika
 enkel wat de staat mij vroeg
 mijn benen open dan de stamp
 wat deedt gij in amerika
 enkel wat de staat mij vroeg
 en weer een stamp (ik leef dus nog)
 wat deedt gij in amerika
 enkel wat de staat mij vroeg
 wat deedt gij in amerika

enkel wat de staat
 wat deedt gij in amerika
 enkel wat wat deedt gij in amerika
 deedt gij in amerika
 deedt gij in amerika
 deedt gij in amerika
 amerika
 amerika
 amerika
 deedt gij in amerika

15.

het duister slaat hier
 heftig op de slapen
 de kou kruipt in de leden
 en mijn knoken kraken

ik loop de zeven werst
 naar magadan
 de kruiwagen vol steen
 het pad is glad
 en velen glijden uit
 hun steen de kant in
 met kruiwagen en al
 en struikelen gestrompel
 vallen languit op
 het ijs bevroren sneeuw
 de wacht erbij en
 slaan dan maar
 wie toekijkt
 krijgt er ook van langs
 één stap opzij de
 kogel door de kop

het donker bonkt hier
 onbarmhartig op de hersens
 en vooruit: nog vier werst op
 naar magadan
 de kruiwagen vol steen
 en in mijn zak mijn kom
 en vork als dierbaarste bezit
 wie dood valt eet zijn eten niet
 en wie overblijft heeft meer
 mijn kom mijn vork die
 drijven mij vooruit
 en duwen maar
 de toendra door

dag aan dag en uur na uur

de dood slaat hier met
grote brede halen om zich heen
de kou kruipt in het lijf
en laat het bloed
bevriezen – leden stijf:
gedaan

één man die
valt (twee werst nog maar
naar magadan!)
zijn kruiwagen vol steen
de kop ernaast wat adem was
bevrozen om de mond
ogen drooggevroren
voor zich uit de toendra in
ik ga voort nog anderhalve
werst – nog één – nog amper
honderd passen nu (ja ik
tel de stappen)

*(rust nu wetenschapperslijffe
wetenschappershandjes rust
mijn wetenschappershoofdje)*

16.

en hier loopt alles dood
hier zijn geen tralies nodig
geen magnetisch hek
wie wil vluchten loopt
te pletter op de wijsheid
en de kou
ge kunt hier
dagen weken maanden
lopen en valt tenslotte neer
en sterft
een dag nadien
heeft de sneeuw u
overdekt en uitgewist

(blauw mijn handen
koek dik rond de ogen
wintervoet
mijn ribbenkas mijn grauw en
schrale vel doorzichtig haast
zie mij hier staan de vrieskou
heeft zijn werk gedaan)

en nu plots: termen lev
 sergejevich
 het is mijn beurt
 ze roepen mij
 word bij de
 commandant verwacht
 mijn kom en vork zit in mijn zak
 wie weet waar ga ik nu naartoe –
 nooit zonder (kom en vork)
 maak voort maak voort

in mijn rug het wapen
 van de wacht
 ik loop de weg af naar het kamp
 ik denk nog even
 en dan ben ik dood
 op het voorplein opgesteld
 de blinddoek om
 de stem die volgt
 termen lev sergejevich
 ik veroordeel u
 en dan het schot

maar neen

er liggen burgerkleden klaar
 schoenen
 bonten muts en wanten
 maak u klaar voor moskou
 lev sergejevich

17.

eindelijk
 eindelijk
 weer naar huis

moskou wacht
 (en stalin lacht)
 een week de boot in
 richting vladvostok
 dan vier weken trein
 veewagen van de
 transsyberische express
 5200 werst
 een lange weg terug
 naar iets van leven

18.

een slaapzaal
met chambretten
geen houten planken
maar echte bedden
met een oorkussen
gesteven lakens
wollen dekens

ik slaap hier naast
tupolev (die
aan een bommen-
werper werkt) verder
petlyakov en myasjitsjev
allemaal gewezen
vijanden des volks
nu in deze instelling
(bewaakt – dat wel
maar toch – drie
gangenmenu's in echte
borden (mijn kom
en vork onder mijn
bed) en licht dat hier
's nachts uitgaat zodat
ge kunt gaan slapen)

wij krijgen personeel
vrije burgers
als mijn assistenten
ik werk
aan een systeem dat
U-boten opspoort en
vliegtuigen traceert

het is oorlog in europa

en dan staat lavrenti
beria plots aan mijn bed
in hoogsteigen persoon
de rechterhand van stalin
chef der KGB

ik schiet wakker
zit rechtop
geen paniek
zegt hij
ik ben het maar
en lacht

hij wil dat ik iets maak
voor hem

iets heel speciaals
een luistervink

een trojaans paardje wil ik
zegt hij
maar zo klein
dat het zich gewillig laat
verstoppen

en wat is zijn bestemming?
de amerikaanse ambassade
zegt hij of wat dacht ge dan?
en hij verdwijnt

19.

ik ontwerp
een metalen cylinder
van nog geen twee centimeter lang
en een antenne
van een duim of acht

het ding op zich
is klein genoeg
om niet door röntgen-
stralen te worden opgemerkt
en is passief –
geen batterij of stroom
zodat het altijd meegaat

maar als ge nu van buitenaf
een microgolf van 330 MHz
naar het toestel straalt
begint in de cylinder
een metalen plaatje
te trillen
dat gaat werken als een microfoon
de antenne
zendt dan modulaties uit
die vanop afstand
worden opgepikt

zo kunt ge alles horen

het is independence day
en
naar jaarlijkse gewoonte
houdt de ambassadeur
een receptie voor zijn hoge gasten

als een teken van
vriendschap en samenwerking
overhandigen tien russische padvinders
(ze zijn een jaar of elf)
de ambassadeur
een geschenk van het fijnste
russisch houtsnijwerk: een houten
bord dat het grote zegel
met de adelaar van de
amerikaanse president
voorstelt

ontroerd
neemt de ambassadeur
het geschenk dan aan
en hangt het
in het bijzijn van de jongens
aan de muur
boven zijn bureau

ze zien er zo lieflijk uit
in hun korte broekjes

de jongens worden weggeleid
en het feest gaat door

aan de overzijde van
spasopeskóvskaya ulitsa
zit beria naast mij
ik toon hem
hoe ik 330 MHz
naar de adelaar toestraal
hoe in de vogelbekcylinder nu
het plaatje aan het trillen slaat
en de antenne dan
haar werk doet

zo kunt ge alles horen

*(oh no darling! not tonight
my wife can be here any
minute don't baby please
don't disgrace me)*

ja het feestje gaat nog uren
door

20.

ik krijg de stalinorde
voor mijn spionagewerk
ik word vrijgelaten
(maar mag niet
uit moskou weg)
ik krijg een appartement
met huishoudster
(de eerste vrouw die
ik in jaren zie)
ik mag geen correspondentie
voeren geen telefoon-
gesprekken geen bezoek
ontvangen geen
melding maken van mijn werk
geen contact opnemen
met familie

ik mag niets

ik zit thuis
en wacht

ik doe een verzoek om
lavinia te mogen zien
haar hiernaartoe te halen

het wordt geweigerd

ik doe een aanvraag om
thuis een laboratorium
uit te bouwen

het wordt geweigerd

21.

op een dag
zie ik op straat
mijn neef
naast mij een
escorte van de KGB

mijn neef ziet mij en ziet
de mannen naast mij ook
hij kijkt weg
loopt verder

wist niet dat ik leef
het is 1950

ze hebben het gezien
en vragen mij
wie was die man?
mijn neef zeg ik

een paar dagen later
stopt een zwarte wagen
voor zijn deur
de mannen
stappen uit
gebieden mij
dan hen te volgen

we kloppen aan

de deur gaat open

ik kus mijn neef

dan gaan we binnen

ze geven hem de keuze
of hij heeft termen lev
sergeyevich nooit
meer weergezien
sinds mijn aftocht naar
amerika of hij gaat nu
mee naar butyrka
naar butyrka
naar butyrka

en dan zegt hij

termen lev
nooit weergezien

ik kus hem nog eenmaal
en ga dan buiten

ik mag niets

ik zit thuis
en wacht

22.

ik daal de trappen van de
hel weer af

ik sluit een pact
met beria
verkoop mijn ziel

ik wil werken denken geef
mij toegang tot de wetenschap
en ik geef u mijn lijf en leven

termen lev sergeyevich
kom binnen zegt hij dan

waaraan zult ge werken?

ik toon de duivel
mijn ontwerp dat
stemmen uitfiltert
buràn heet het en dat
betekent sneeuwstorm

elk gebouw heeft oren
elke ruimte is een klankkast
als er binnenin gesproken wordt
vibreren ook de ramen
die vibratie kunt ge lezen
en in spraakpatronen
omzetten

ik gebruik een infrarode
straal en richt ze op het raam
met de grootste resonantie
met een interferometer en een
foto-element kan ik alles lezen

wat is de kans dat ge gepakt wordt
vraagt dan beria
met uw steun – niet één
zeg ik

we kijken elkaar aan

goed zegt hij

dan geef ik u een raam
met zicht op vader stalin

23.

in mijn bus een briefje
lavinia is hier
ge kunt haar zien

vanavond in de metro

(in de wirwar van de
mensen zal niemand u
betrappen)

ik kijk mijn lege kamer rond
het briefje
in mijn hand

ik zie de jaren die
voorbij zijn

wat doe ik hier
wat doe ik hier

ik trek een pak aan
kam mijn haar ik
zie in de spiegel hoe
ik alles heb verloren

mijn lief mijn lijf
mijn leven

ik daal de trappen
van de metro af
om haar weer te zien

en daar staat ze dan

even voel ik kloppen in
mijn slapen – keel en
hart

ge zijt een droom
zeg ik
mijn leven daar met u
is maar een droom

ze neemt mij vast
en kust mij dan

voor even maar
haar zwarte haar –

24.

het is 1964
ik heb nog bijna dertig
jaar te gaan

25.

ik zweef
 weet niet waar ik ben
 de lucht glijdt door
 mijn vingers handen
 lijf

ver onder mij zie ik

de tsaar en hoe die wordt
 verjaagd
 ik zie lenin en
 zijn kleine leeuwerik

ver onder mij zie ik
 stalin ook
 de goelag
 zie ik
 hoe ik bijna sterf
 mijn vingers
 handen
 lijf

ik zie chroestsjov
 het hondje laika
 gagarin schiet mij
 rakelings voorbij

beneden brezjnjev
 andrópev
 tsjernjenko
 garbatsjón

*(ik zie jeltsin ook en hoe
 die langzaam dronken wordt
 boter eten boris boter)*

ik zie een muur die valt
 (ik zie een land dat valt)

ik zie een wereld die verandert

ik leef 97 jaar 2 maanden en 5 dagen

ver onder mij zie ik lavinia
 die naar de kade loopt
 waar ik vertrok

hoe ze naar het water kijkt
de deining die mij van
haar weg deed drijven

ik voel hoe ik word
opgetild
van soortelijk
gewicht verander
zwaartekracht ontstijg

lijf lev lavinia lief

L E V

is een muziektheatervoorstelling van Braakland/ZheBilding vzw
en ging in première in CC Strombeek op 4 maart 2004

Geert Waegeman (compositie, theremin, viool, gitaar, piano, keyboards, drumcomputer, sampler, rhythmbox, keelzang, fluit)

Rudy Trouvé (compositie, lyrics, zang, elektrische gitaar, banjo, e-bow, elektrisch orgeltje, speelgoedpiano, effecten)

Dirk Buyse (vertolking)

Stijn Devillé (tekst, regie, vorm & lichtontwerp)

Els Theunis (dramaturgie)

Adriaan Van Aken (algehele assistentie)

Glenda Langue (geluidstechniek)

Ron Deckers (algemene coördinatie 2004)

Maarten Devillé (affiche)

Eefje Bosmans (zakelijke leiding 2012)

Sanne Hubert (productieleiding 2012)

Dirk De Hooghe (techniek 2012)

met dank aan Urban Chamber Music vzw, Riet Jaeken & CC Strombeek, Jeugd & Muziek Vlaanderen, Garifuna, De Tijd, ÆBULEUS, Klara (VRT), Martine Ketelbuters, Ely Rutten, Dominique Van Doren, Tom Meskens, Hannelore & Peter Marynen, Dorus Daneels, Stefan De Reese en Lode Van Aken.